SKANDIA

EA 9982-B

1986-06-05

PM ang Stig Engström - Palmemordet.

Personer.

Engström, Stig Folke Wilhelm

[redacted]

[redacted]

Stig Engström var tidigare [redacted]

Föräldrar till Stig:

[redacted]

[redacted] Stig:

[redacted]

[redacted] Stig:

[redacted]

11/12-90 Ha

SKANDIA

[redacted]

Stig Engström - Palmemordet.

Fredagen den 28 februari arbetade Engström över t o m kl 23.19. Han lämnade entréhallen mot Sveavägen 44 sannolikt kl 23.20. Engström påstod att han började promenera mot Tunnelgatan från S44 och att han hade bråttom.

Engström har sedan lämnat olika versioner av händelseförloppet.

Utsaga 1

Till vakterna i S44:s entre (Anna-Lisa Gahn o Henry Olofsson) berättade Engström följande kl 23.45 d v s 20 minuter efter mordet.

- "Då jag började gå mot Tunnelgatan hörde jag en knall när jag befann mig vid Götabankens kontor. Därefter såg jag en man ligga på trottoaren. Några människor höll på att vända på honom. Någon sade att det var Olof Palme som blivit skjuten men han såg så liten ut att det var svårt att tro. Däremot liknade den där tanten bredvid honom Lisbeth Palme". -

Vakterna Gahn o Olofsson (Securitas, tel 53 94 53) beskrev Engström som chockad och föreslog honom att ta en taxi hem. Engström avböjde och ringde hem till hustrun och berättade vad som hade hänt och att han blev försenad. Vakterna uppfattade det som om Engström skulle ta nattbussen från Odenplan. När Engström lämnade S44, andra gången ca 23.55 vek han av till höger mot Odengatan.

Utsaga 2

På förmiddagen den 1 mars 1986 kl 11.00 ringde Stig Engström till Ingmar Börjesson, Skandia. Börjesson hänvisade Engström till Roland Bergström (säkerhetsansvarig för inpasseringen på Skandia S44).

Till Roland Bergström uppgav Engström följande.
Engström påstod att han hade blivit uppmanad av polisen att ta reda på exakt när han stämplade ut på fredagskvällen. Engström insisterade på att Bergström skulle bege sig till Skandia och läsa av datalistorna och lämna besked till Engström.

Till Bergström berättade Engström.

- "Jag jobbade över i går kväll till ca 20 minuter över elva. Då jag kom ut på gatan, S44, hörde jag en knall men förstod inte att det var ett skott. Jag var en av de första framme hos Palme, som jag inte kände igen. Han såg så liten ut. Vi vände honom i framstupa-sido-läge. En av flickorna sade "såg du vem det var?" Vad den tanten var lik Lisbeth!" -

- På fråga från Bergström om han hade stannat och pratat med vakterna i S44 svarade Engström att han inte hade dröjt sig kvar i receptionen. Engström hade missat tåget hem och hade därför återvänt till S44-entren för att ringa efter taxi.

- Engström hade svårt att hinna packa inför fjällresan till Idre under söndagen.
Om kvinnan som liknat Lisbeth sade Engström att hon hade sprungit ut i gatan för att stoppa bilar flera gånger.

Bergström begav sig till Skandia på lördagen och kontrollerade Engströms kort och tidstämplingar. Det fastställdes att Engström hade använt sitt kort två gånger under fredagen.
E stämplade in på Skandia kl 08.10 den 28/2.
E stämplade ut från Skandia kl 23.19 den 28/2.
E hade inte använt kortet under perioden för att komma ut eller in, eller att passera dörrar, vilket var något förvånande.

Utsaga 3

Till kollegor på Skandia har Engström berättat att han var först av alla framme vid Palme, vände honom i framstupa-sidoläge och gjorde mun-mot-munmetoden. Eftersom han insåg att läget var kritiskt sprang han från Tunnelgatan till Kungsgatan för att hitta polis eller ambulans. När han misslyckades återvände han till Tunnelgatan.

Då polismännen kom till platsen ville han hjälpa dessa. De poliser som kommenderades efter gärningsmannen hade ej fått gärningsmannens signalement av [redacted] Själv hade Engström hört Lisbeth säga "blå täckjacka" varför han sprang efter de efterföljande polismännen för att informera dessa. Han hann emellertid icke upp poliserna utan återvände till mordplatsen. Då han kom tillbaka efter språngmarschen hörde han hur, en äldre man, ett vittne, gav hans eget signalement till en av poliserna. Engström försökte rätta till detta missförstånd men ingen tog notis om honom.

Engström hade endast hört ett skott. Han hade då befunnit sig vid entrén S44.

Roland Bergström, säkerhetsansvarig för inpasseringskontrollen uppgav att han hade samtalat med Engström vid minst tre tillfällen under lördagen. Samtalen hade gällt tidpunkten för Engströms utpassering 23.19 och händelserna därefter. Utsaga 2.

Hans-Olof Olsson, riskmanager (Skandia), har samtalat med Engström om händelserna omkring mordet på Palme. Utsaga 3.

Genom Securitas fick undertecknad kontakt med de aktuella väktarna.

1. [redacted]
arb Skandia ankn 3235

Anette uppgav att hon arbetade ett normalpass denna fredag (16.45 - 20.45) och att hon därutöver satt kvar till 23.35 för att [redacted] kollega Henry Olofsson. Överenskommelsen om detta träffades någon vecka innan.

Anette arbetade från 16.45 - 20.45 med Ann-Sofie Olofsson, vilken därefter avlöstes av Anna-Lisa Gahn.

Anna-Lisa Gahn kom tidigare, vid 20.30-tiden och gick på ronden strax efter kl 21.00. Ronden gällde S44 från 8:e vån till källare och brukade ta 2 1/2 tim.

[redacted] observerade att larmet gick på en dörr i källarplanet 22.35. Hon tillfrågade om varför hon icke vidtog åtgärder men kunde inte förklara att så icke skedde.

Hon kände väl till rutinerna, hon förstod apparaturen.

Ca kl 23.00 anlände Henry Olofsson från [redacted]

Kl 23.15 kom Engström till entrén. Han pratade en stund om semester innan han gick. Henry Olofsson och [redacted] var närvarande. Ej Anna-Lisa Gahn. Kl 23.35 lämnade [redacted] receptionen. Hon mindes tiden, därför att hon hade tittat på klockan på väggen.

[redacted] gick ned till yttre garaget på Luntmakargatan och hämtade sin bil. Hon svängde Luntmakargatan norrut, därefter Kammakargatan in till Sveavägen och sedan denna gata norrut.

Anna-Lisa Gahn uppgav att hon börjat vid 20.30-tiden på Skandia. [redacted] skulle avvakta till Henry Olofsson kom. Vid 21-tiden anlände Stig Engström utifrån till entrén S44. Han talade om att han arbetade över denna kväll och att han stod inför en semester.

Gahn beskrev Engströms klädsel. En halvlång blå rock, keps, handlovsväska, glasögon. Hon kände igen Engström sedan tidigare och tror att hon själv låste upp ytterdörren och innerdörren åt Engström.

Gahn som då visste att Engström arbetade över såg honom icke på hans tjänsterum under ronden. Dörren var stängd, kanske även låst!?

Ca 23.10 passerade hon entrén på väg till källaren. Henry Olofsson var då där liksom [redacted] Kl 23.22 stängde hon den larmade dörren. Denna dörr hade då stått olåst/öppen alltsedan 22.35. Anna-Lisa återvände till entrén S44. Endast Henry Olofsson var där. Anna-Lisa tror att hon återvände 23.25. [redacted] hade då lämnat huset.

Henry Olofsson uppgav följande.

Någon vecka innan den 28/2 tillfrågade han [redacted] om hon kunde jobba några timmar åt honom denna kväll. Han anlände till Skandia kl 23.00 genom S44-entrén. Han bytte om till uniform. Vid 23.10-tiden kom Anna-Lisa Gahn på sin rond. [redacted] var då kvar. Anna-Lisa fortsatte ronden mot källaren. På fråga om den larmade dörren diskuterades svarade Olofsson att han inte mindes detta.

En stund senare kom Engström till entrén. Engström skulle åka hem med sista tåget. Engström skulle på semester men måste ha någonting klart - därför övertiden. Henry beskrev Engströms klädsel.

Engström var klädd i blå rock, keps, handväska, glasögon.

Henry trodde att både [redacted] och Anna-Lisa hade varit närvarande.

23.30 lämnade [redacted] entrén och gick ned till det yttre garaget för att ta bilen och åka hem.

- Henry mindes ej när Anna-Lisa återvände efter sin rondering.

Emellertid återvände Stig Engström från gatan vid 23.45. Han släpptes in av Henry Olofsson.

Engström uppgav att en person hade blivit skjuten vid Tunnelgatan. Engström själv hade hört ett skott då han befann sig vid Götabanken. Enligt Engström hade man sagt att det var Olof Palme men personen (han) hade sett så liten ut att detta var svårt att tro. Däremot var tanten mycket lik Lisbeth.

Henry uppfattade Engström som mycket chockad och föreslog en taxi hem. Engström avböjde och ringde istället hem till hustrun och berättade vad som hade hänt. Engström tillade att han tog nattbussen hem.

Engström lämnade sedan Skandia och gick mot Odengatan.

Henry o Anna-Lisa satt och väntade på radionyheterna för att få dådet bekräftat. Henry ronderade senare i L18 fram till 01-tiden. Han kunde då icke gå Tunnelgatan utan använde kulverten.

Tommy Persson, Securitas (västra), anlände med anledning av mordet 01-tiden.

Henry och Persson gick ut och tittade på platsen. I övrigt hände ingenting.

Henry Olofsson bor [redacted]

Henry nämnde att Engström skulle kunna åka buss 690, 691 från Odenplan till Mörby eller T-banan 15. Han visste således var Engström bodde.

SKANDIA

[redacted] uppgav följande.

[redacted] Henry Olofsson.

[redacted] anst. Securitas.

Fredagen den 28 februari 1986 arbetade [redacted] icke.

Istället åkte hon ett försenat tåg från Centralstationen till [redacted] vid 19-tiden (ordinarie avgång 17.25).

Anna-Lisa Gahn hade tagit hennes timmar mellan 16.45 - 20.45.

[redacted] förklarade att hon normalt arbetade ihop med [redacted] hade övertalat Anna-Lisa Gahn och Henry Olofsson att ta hennes vakter. Dessa byten hade diskuterats i början av februari då [redacted] återkom från en annan [redacted]

[redacted]

Enligt [redacted] hade [redacted] ersatt [redacted] mellan 16.45 - 20.45. [redacted]

Ytterligare en väktare [redacted] Securitas, arbetade på L18 under fredagen.

Omständigheter i ärendet.

1. Engström stämplade in 08.10 och stämplade ut 23.19.

2. Engström anlände till Skandia vid 21-tiden. Kom in utan att använda kortet, utan att skriva in sig.

3. En dörr i källarplanet öppnas kl 22.35. Återställs icke förrän 23.22 av Anna-Lisa Gahn.

4. Engström stämplade ut 23.19.

5. Engström anlände till Skandia 23.45.

6. Engström ringde telefonsamtal.

7. Engström lämnade Skandia ca 24.00.

8. Engström var klädd i blå rock, keps, handväska, glasögon.

9. Ingen såg Engström på tjänsterummet under kvällen.

10. Tjänstgöringstider.

Vecka	06	07	08	09	10
Må	N	09.00-23.52	Sjuk	10.18-17.06	Sem
Ti	N	Sjuk	N	N	Sem
On	N	"	08.02-23.01	N	Sem
To	N	"	09.24-20.43	N	Sem
Fr	N	"	N	08.10-23.19	Sem
Lö	L	"	L	L	L
Sö	L	"	L	L	L

11. Tjänsterum mot Luntmakargatan, 1tr med mörkrum. Låsbart.

12. Engströms [redacted]

13. [redacted] tills för 2 år sedan då har [redacted]

14. Engström kände till [redacted]

15. Engström [redacted]

16. Engström [redacted]

17. Engström knappade in för semester under dagen den 28 febr 1986.

18. Engström är krigsplacerad antingen i civilförsvaret eller hemvärnet.

19. Engström har [redacted]

20. Enligt en artikel i SVD ca 2 år sedan är Engström [redacted]

Kommentarer.

Polisen (Irwell) påstår att övriga vittnen på mordplatsen icke har sett Engström på platsen. Däremot har tre vittnen inledningsvis lämnat ett signalement på gärningsmannen som överensstämmer med Engström.

Om detta är sant har Engström mördat O. Palme. Detta skulle då innebära att Engström kom ut ur S44 då Palme passerade, gick i kapp paret Palme vid Tunnelgatan, sköt två skott och flydde Tunnelgatan österut.

Engström skulle då ha stannat kvar i området till kl 23.45 då han återvände till S44 där han blev insläppt. I receptionen ringde han ett telefonsamtal och lämnade därefter Skandia vid midnatt. Han gick då Sveavägen mot Odengatan.

Huvudfrågan mot denna hypotes är kan Engström ändå ha befunnit sig på mordplatsen efter mordet trots att ingen kommer ihåg detta?

Sannolikt kan det vara så. Men detta kräver att Engström endast är en i mängden som passivt åser vad som sker på platsen. Han bör icke ha som i hans egen utsaga, tagit del i skeendet på ett aktivt och kraftfullt sätt.

Vad i E:s berättelse talar för att han varit på mordplatsen mellan 23.19 - 23.45?

A. närvaron är styrkt genom väktarna och tiduret. D v s periodens yttre tidpunkter.

B. hans iakttagelser om hur Lisbeth "rusar ut i gatan för att stoppa bilar", hans iakttagelser beträffande Jeppsson d v s allt han har berättat om händelsen.

   Viktigt är att dela upp händelserna i vad som hände före skotten och efter dessa. Han känner ju till vad som hände före både som gärningsman och vittne.

Om Engström inte varit på mordplatsen mellan 23.20-23.45, var kan han då varit? Kan man visa att han har befunnit sig någonannanstans skulle misstanken öka beträffande hans sätt att handskas med sanningen-i viss mån även försämra hans position i utredningen.

Finns det någon skillnad i detaljåtergivandet beträffande momenten före skotten och det som sedan hände? Är Engström otydligare, medveten eller omedveten beträffande momenten före skotten? Som gärningsman bör han inte vara intresserad av att bidraga till utredningen med positioner, tidpunkter osv. Förloppet bör göras så diffust som möjligt.

Om Engström är gärningsman och han flytt uppför trapporna kan han inte ge "närvaroiakttagelser" som vittne efter mordet. Finns det något i Engströms berättelse som talar för eller emot närvaro efter mordet?

Positivt måste man presentera en hypotes som på ett troligt sätt visar att Engström

1. hade möjlighet (d v s vapen m m)
2. hade motiv
3. hade nödvändiga kunskaper

Obesvarande frågor.

1. hade E tillgång till vapen?
2. hade E motiv?
3. hade E nödvändig info?

SKANDIA

tysk reg.

[redacted]